

[Aksel Larsen.]

står overfor, ikke som det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde: et forlig mellem de fire gamle partier, men et forlig mellem de tre partier, der har ansvaret for Atlantpagten — for det radikale venstre er jo i nogen grad udenfor dette forlig, det kunne vi også høre af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tale før. Det har sin interesse at konstatere det, for når der er en så rørende enighed mellem de tre partier, socialdemokratiet, venstre og de konservative, om disse nedskæringer, om at man skal gå denne vej, ja, så må man sige, at det var sagt med visionær klarhed, det, det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde i Aalborg, efter at den foregående regering havde valgt at gå, og efter at den foregående statsminister havde bedt kongen om at tilkalde venstre og konservative, nemlig at sådan set var det ligegyldigt, hvad navn regeringen havde, for den kom til at gennemføre den samme politik.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen er kommet med nogle beklagelser. Han har beklaget sig over, at man ikke kunne nå frem til at lægge priserne fast på visse indenrigske produkter, ikke mindst landbrugsprodukter, men det kunne desværre ikke lade sig gøre. Jeg synes dog, det ærede medlem skulle forsøge, om det ikke kunne lade sig gøre. Jeg synes, at det ærede medlem, som naturligvis har langt større forudsætninger end jeg, skulle udarbejde et forslag i så henseende, så kan vi jo stemme om det her i tinget, og hvis det bliver vedtaget, må det da være gældende lov. Det er muligt, at så ville regeringen vælte, men er det noget, der kan fylde det ærede medlem hr. H. C. Hansen med skræk?

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen beklagede også, at det ikke var muligt at gennemføre en forøgelse af grundskylden, det ville hans parti ellers så forfærdelig gerne have gjort. Hvorfor skulle det ikke være muligt? Det ærede medlem kan jo bare stille sit forslag, så stemmer vi om det. Jeg skulle tro, at retsforbundet ville stemme for det, og vi vil stemme for det; hvordan de radikale vil forholde sig, ved jeg naturligvis ikke, men hvis det er det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der stiller forslaget, er der vel håb om, at han ikke vil karakterisere det som et demonstrationsforslag, men vil få sit parti til at stemme for det, og så er der et folketingsflertal derfor. Derfor behøver det ærede medlem ikke at beklage, at en forøgelse af grundskylden ikke bliver

gennemført, for den kan gennemføres. Hvis socialdemokratiet derimod ikke vil være med, så er det ganske rigtigt, så er det lidt svært at gennemføre et sådant forslag, sådan som folketinget er sammensat nu, men så er det i hvert fald ikke noget, det ærede medlem hr. H. C. Hansen behøver at beklage, så er det ham selv, der er skyld i det.

Der tales en del mere eller mindre kønne ord om, at det er godt, at man har reddet pristalsreguleringen, at pristallet ikke er blevet forfusket, og at det er godt, man er blevet enig om, at der nu skal være priskontrol, eller at nu skal priskontrolrådet være på vagt. Jeg skulle gerne deltage i lovsangen over, at disse indirekte skatter ikke foreløbig skal unddrages pristalsberegningen, hvis det havde nogen praktisk betydning. Men det er pristallet til januar, der bestemmer, hvilke lønninger der skal udbetales i april, og har det ærede medlem hr. H. C. Hansen skaffet sig garanti fra sine forligspartnere for, at de ikke i marts vil gøre noget lignende som det, der blev gennemført af en regering, som det ærede medlem godt kendte, i marts 1940? Hvis det ærede medlem ikke har skaffet sig en sådan garanti, tror jeg, at han skal lægge guitaren lidt til side og stemme tonen lidt ned iøvrigt.

Opfordringen såvel fra ministeren som fra det ærede medlem hr. H. C. Hansen til priskontrolrådet om, at det med særlig årvågenhed skal følge udviklingen og, når det skønnes påkrævet, gribe ind til sikring af rimelige priser og avancer, det er ord, som er så kolossalt billige. Det hjælper jo ikke overfor den handling, tingets flertal begik forleden dag, da man forlængede prisloven uforandret og forkastede de forslag, vi havde stillet, som, hvis de var blevet vedtaget, havde haft mulighed for at gøre priskontrollens vrang i hvert fald nogenlunde sødygtigt. Vi hører ved forskellige lejligheder, når landet stander i våde, så meget om, at man skal gøre noget for at forhindre priserne i at stige. Det hørte vi også i 1940, da man ophævede arbejderne ret til pristalsregulerede lønninger. Resultatet var, at priserne fik lov til at stige praktisk talt uhindret. Jeg er temmelig sikker på, at det vil gå på samme måde nu, ja endnu værre, fordi her lægger regeringen og rigsdagsflertallet for med indirekte skatter til et beløb af 300 mill. kr. årlig eller 400 mill. kr. i løbet af 16 måneder, og det vil medføre en øjeblikkelig kolossal prisstigning, som jeg ganske vist ikke tvivler om vil nøjes med at give sig